

Dmitry Tolonen, Translator (10.12.2003)

'The Guerilla Film Makers Movie Blueprint Translation'

Pg. 362

Leikkaaja on tiettyssä mielessä elokuvan toinen ohjaaja. Heidän työtään on kerätä kaikki projektissa saatu materiaali, kuva sekä ääni, ja saattaa se parhaimmalla tavalla yhteen. Tämä työ on aina kirjoittajan, tuottajan, ohjaajan ja editoijan yhteistyötä, mutta perussääntönä voi olla: mitä kokenempi ja rohkeampi leikkaaja, sitä helpompi tulee jälkituotanto olemaan.

[kuvatekstit

Perinteiset teräaseet

Työkalut, joita vanhimman kaartin leikkajat käyttävät. Steenbeck, Moviola, Pic-sync jne. Älä käytä näitä, vaikka ne sinulle tarjotaan sinulle ilmaiseksi. Prosessi tulee kestävämpään paljon kauemmin ja täten maksamaan enemmän kuin ei-lineaarinen ratkaisu...poikkeuksena on vanhan leikkaajan sinulle tekemä suuri palvelus.

Avid Media composer

Alan johtava ammattilaisjärjestelmä, jota on käytetty jo vuosia. Vakaa, hienovireinen ja yleismaailmallisesti ymmärretty ei-lineaarinen systeemi, jolla jokainen arvonsa väärti oleva leikkaaja osaa työskennellä. Etsi vanha versio ja puhu itsellesi diili - jopa versio 5 käy hyvin (vaikka teknologia on vuodelta 1993!).

Avid Film Composer

Periaatteessa sama paketti kuin Media Composer, mutta pystyy leikkaamaan elokuvaa 24fps (frames per second) nopeudella. Mutta koska me aina kuvaamme, ja kehoitamme kuvaamaan nopeudella 25fps, jonka seurauksena voit käyttää materiaaliasi lähes missä tahansa jälkituotannollisessa sovelluksessa.

Avid Xpress DV

Halvin, kuluttajaversio Media ja Film Composerista. Nopea ja hämmästyttävän monipuolinen. Selvä voittaja puoliammattilaisjärjestelmistä, koska se toimii saumattomasti muiden Avid – systeemien kanssa (eli voit leikata Xpress DV:llä, mutta ehkä viimeistellä sarjan johtajalla Avid Symphonyllä). Paras valinta DV Proggiksille ja toimii jopa kannettavalla – Windowsilla sekä Macintoshilla.

Adobe Premiere

Aikanaan yksi kilpailijoista, mutta on sittemmin jäänyt paikalleen alemmalle yritys - ja häävideomarkkinatasolle. Halpa, monipuolinen, nopea ja rosoinen. Leiki sillä, mutta älä editoi elokuvaasi sillä.

Final Cut Pro

Todellinen Avid Xpress DV:n kilpailija joka on käännäntänyt monia kovan tason leikkaajia. Erinomainen työkalu, mutta periaatteessa ei niin yleisesti ymmärretty ja käytetty kuin Avid. Jos et halua kilpailla, valitse ryhmää johtava tuote.

Media 100

Ammattilaiseditoinnin Pepsi Cola. Myös erinomainen systeemi, mutta loppujen lopuksi, jos sinulla on mahdollisuus hankkia Media 100, sinulla on myös varaa Avidiin. Käyttää kahta monitoria.

Lightworks

Muoin Avidin suurin kilpailija, joka pakoitettiin markkinoiden laidolle 90 – luvulla. Lightworks on hieno työkalu, jota vanhemmat, lineaarisesta ei-lineaariseen siirtyneet leikkaajat rakastavat. Ei yhtä ymmärretty kuin Avid, mutta täysin kyvykäs. Suosittu Hollywood täyspitkissä.]

Leikkaamisen pohjapiirros

[johdanto

leikkaja kerää otokset ja punoo ne yhteen kertoakseen tarinan. Hankalinta leikkauksessa on pääseminen leikkauksien ja kohtauksien mekaniikan yllä olevalle tasolle, jossa päätetään: onko tämä paras ratkaisu tarinaa ajatellen?]

Koska käsikirjoituksen muoto muuttuu niin paljon kuvatessa, niin pitäisi leikkaajallakin olla vapaus löytää uusia ulottuvuuksia siitä. Turhan monta päivää, viikkoa, jopa kuukautta on törsätty siihen, että on yritetty survoa kuvattu materiaali käsikirjoituksen pohjalta suunniteltuun muottiin. Periaatteessa, kun raakamateriaali saapuu leikkauspöydälle, leikkaajalla pitäisi olla vapaat kädet heittää käsikirjoitus ikkunasta ja etsiä paras kuvallinen tapa kertoa otoksiin piileytyvä tarina. Usein, tämä on hyvin erilainen luomus kuin käsikirjoitus, mutta miltei aina muutos parempaan.

Mitä minä oikein etsin?

Leikkaajalla on monta roolia. Ensiksi, heidän pitäisi olla luonnollinen diplomaatti. He luovat ihmisille rauhallisen ympäristön, arvostavat heidän ajatuksiaan, samalla korjavat talteen parhaat niistä. Jo tässä on aika urakka, kun ajattelee kaikkien osallisten egoja ja mielipiteitä!

Toiseksi, heissä pitäisi olla ripaus tekno-nörttiä. Leikkaaminen on suurimmaksi osaksi teknologian hallitsemista. Siihen jos pystyvät, he säästävät tuotannolle paljon rahaa ja aikaa. Esimerkiksi, jos leikkaajasi ei tiedä mitä ruutujen putoaminen Super16mm A ja B rullien negaleikkauksessa tarkoittaa, niin harkitse tarkkaan haluatko heidän leikkaavan sinulle.

Kolmanneksi, heidän pitäisi olla rohkeita, luovia ajattelijoita, jotka ovat avoinna hulluimpiinkin ehdoituksiin mahdollisina ratkaisuuina. Ohjaaja on suunnitellut elokuvan tietyt leikkausratkaisut mielessä. Leikkaajan tulisi käydä mielessään läpi nämä päätökset ja tarjota uusia, rakentavia vaihtoehtoja tarinankerrontaan. Kaikkein tärkeintä, näiden ehdotusten pitäisi tukea parasta kerrontatapaa, ei teknisellä osaamisella kerskaamista. Esimerkiksi, leikkaajan tulisi aina puoltaa vaikkapa järkyttäviä tai huonoja leikkauskohtia, jos tämä kertoisi paremmin tarinaa. Et voi rikkoa mitään leikkauksen lakia, paitsi seuraavaa: *kerro tarina parhaalla tavalla, käyttäen sitä materiaalia, mitä sinulla on.*

Viimeiseksi, haluat editoijan, jonka kanssa tulet toimeen. Leikkausvaiheen pitäisi olla elokuvan yksi hauskeimmista ja innostavimmista vaiheista jonka tulet kokemaan, etkä halua kinata editoijasi kanssa sen ajan.

[kuvateksti: Avid – keltanokille

Jos haluat tehokkaan leikkausympäristön, opiskele editoimaan Avidilla. Nyt kun Avid Xpress DV on kuluttajien saatavilla, sinulla ei ole tekosyytä olla oppimatta käyttämään alan välineistöä. Leikkaus ei ole niin vaikeata kuin kuvittelet, kääri hihat ja ala pänttäämään. Ohjaaja, joka myös leikkaa, on yhtä edellä.]

Ennen värväämistä, keskustele kaikkien kanssa suosikkielokuvistanne, jotta kaikki tuntevat toisiaan ja toisten makua paremmin – sekä pystyvät olemaan avoimia. Muista: tulet viettämään ehkä 6 kuukautta pimennetyssä, ahtaassa huoneessa tämän henkilön kanssa. Sinä haluat, että tulette toimeen.

[kaavio

Leikkausvaihe 1, Kuvaus

(riveinä ylhäältä alas, vasemmalta oikealle)

1. Mahdollisia leikkaajia haastatellaan
2. Leikkaaja palkataan
3. Leikkaaja lukee käsiksen – hän huolehtii leikkaukseen liittyvästä vuokraamisesta - tapaa henkilöt labran henkilöstön, kuvaajan, äänittäjän sekä ohjaajan.
4. Leikkaaja saattaa avustaa editointisviitin kasaamisessa– jälkituotantoreitin suunnittelu viimeistellään...
5. ...Kuvauspäivä alkaa
6. Tuotantolomakkeet lähetetään editointiyksikköön – kuva ja äänimateriaali lähetetään editointisviittiin.
7. Lomakkeet arkistoidaan – leikkaaja digitsoi kuvamateriaalin (ehkä myös tarkistaa äänen)
8. Seuraavan päivän kuvaukset - Alkuperäiskopiot arkistoidaan (digikuvaus) - Filmikopio ja alkuperäisääni laitetaan talteen (elokuvaus)
9. Leikkaus alkaa. – Filmin alkuperäiskopio pidetään laboratoriossa tulevaisuutta varten.
10. Tekniset viat raportoidaan Tuotantotoimistoon pikaisesti – Ohjaaja/tuottaja katselevat raakaeditointia illalla.
11. Seuraavan päivän kuvaukset (mene takaisin kohtaan 4.) – keskustelua taiteellisista seikoista ja kuvapeitosta. Pudotetut otokset lisätään aikatauluun – Leikkaajan suositukset otetaan huomioon seuraavaa päivää varten.]

Yksi asia kerrallaan

Kunnon leikkaaja tulee haluamaan lukea käsikirjoituksesi, ennen kuin ottavat vastaan tarjouksesi. He tulevat haluamaan tietää myös suunnitelmasi budjettia varten, näyttelijävalintai sekä levitysstrategiasi. Jos he mieltyvät projektiisi, haluat heidät mukaan ennen kuvausten alkua. Yleinen virhe on lykätä jälkituotantoa tuotantovaiheen tuolle puolelle. Tämä on vakava erhe. Jos leikkaat elokuvaasi kuvausten aikana, huomaat monia kuvauspaikalla helposti korjattavia virheitä – joista tulee suuri päänvaiva kuvauspaikalta lähdettyä. Huomaat tarvitsevasi uusintakuvauspaikkoja yhdistääksesi otoksia, joiden et ennakoinut olevan ongelmia. Opit kuvapeitosta - saitko varmasti tarpeeksi kuvaa mekaanisellakaan tasolla? Hyvä leikkaaja ehdottaa ylimääräisiä otoksia tai välikuvia, jotka avustavat kerrontaa. Kolmen elokuvani jälkituotannossa, ensimmäiset kaksi leikattiin kuvauksen jälkeen (ja siitä tuli painajaista), ja kolmas kuvausten aikana. Tämän mahdollisti rohkeita, luovia päätöksiä, jotka auttoivat tarinan kulkua paljon.

Pääsyytä, miksi uudet elokuvantekijät eivät sukella suoraan jälkituotantoon, on että he näkevät tämän vain tuovan uusia logistisia ongelmia, joita mielummin ajattelisivat vasta kuvausten jälkeen...’en halua kuulla ongelmasta, ellei se pysäytä koko kuvausprosessia...leikkaus? Saatana, eikö me voida hoitaa sitä myöhemmin...miten niin päähenkilö lähti juuri kävelemään?... jne.’.

Yritä muistaa päämääräsi tämän kaaoksen keskellä. Selitä leikkaajallesi millaista maanista touhua yrität hallita, ja kehoita heitä olemaan itsealoitteisia. On erittäin todenmukaista, että olet rahallisesti tiukoilla, ja olet puhunut itsellesi vanhan off-line Avid – systeemin tai että sinulla on kotona Avid Xpress DV. Kunnollisella valmistelulla, molemmat ovat täysin kelvollisia elokuvaasi leikkaamaan. Pyydä leikkaajaa ottamaan ohjat käsiinsä, ja kokoamaan editointisviitti. Vaikka tuotantoryhmä on pannut alulle hankinnat, niin voit antaa editoijan jatkaa sen johtamisesta.

[Harmaa laatikko

Jälkituotannon Reittejä – tekniikkavaroitus! / nörttivaroitus!

Lyhyt katselmus kolmeen kuvaus/leikkaus vaihtoehtoon (johon jälkituotanto ei kuitenkaan pääty): miniDV, DigiBeta ja super16mm filmiprojekteihin

Mikrotason digikuvaus – miniDV:lle

1. Kuvaa Canon XL1 cameran 'Frame' asetuksella
2. Kuvaa 4:3 kuvasuhteella mutta rajaa suhteelle 1.85:1 (älä käytä kameran sisäistä 16:9 asetusta).
3. Vuokraa tai lainaa parempi linssi, mieluiten Broadcast – tasoinen.
4. Nauhoita ääni DAT – nauhalle 16 bittisenä ja 48 kHz taajuudella.
5. Syötä DAT ulostulo Canoniin, ja nauhoita 16 bittisenä ja 48 kHz taajuudella.
6. Tarkista, etteä kuvanopeutenasi on 25 ruutua sekunnissa (50 kenttää)
7. Leikkaa Avid Xpress DV:llä.
8. Hienoleikkauksen voi hoitaa Avid Xpress DV:llä ja siirretty DigiBetalle myöhemmin...tai sen voi masteroida uudelleen jälkituotantoyhtiössä, jossa voi tehdä värimääritylyn ja säätää broadcast kuva- ja äänitasot.
9. Sama yritys voi muuttaa 4:3 kuvasuhteisen version (esimerkiksi S & W Arcin kautta) parhaaseen oikeaan 16:9 kuvasuhteeseen.

Keskitason digikuvaus - Digibetalle

1. Kuvaa DigiBeta kameralla, ihanteellisesti sellaisella jossa on lomittelemattoman (25P) kuvan mahdollisuus - jos ei, niin käytä normaalia lomitettua (interlaced) asetusta.
2. Käytä todellista 16:9 kuvasuhdetta, jos kamerassa on tämä valmius.
3. Linssisi on varmasti tarpeeksi hyvä.
4. Miksaa ääni ulkoisella SQN mikserillä.
5. Syötä ääni suoraan DigiBeta kameraan ja äänitä 16 bittisenä ja 48 kHz taajuudella.
6. Tarkista, että kuvanopeutesi on 25 fps, jos kuvaat lomittelemattomaa kuvaa ja 50 kenttää, jos lomiteltua kuvaa.
7. Leikkaa Avid Media Composerilla (ihanteellisesti) tai Avid Xpress DV:llä. Master nauhat pitää kopioida (aikakoodin kera) DV nauhoille, jos leikkaat Xpres DV:llä, ja Bets SP nauhoille, jos leikkaat Media Composerilla (jos Digibeta nauhuria ei ole saatavilla, jota ei luultavasti ole).
8. Tee off-line leikkaus toteutetaan jälkituotantoyhtiössä alkuperäisiä DigiBeta Master nauhojasi käyttäen Elokuva värimäärityllään ja, siille annetaan filmiä jäljittelevä ulkomuoto, jos niin halutaan.
9. Projekti on miltein varmasti kuvattu 16:9 suhteeseen, joten kuvasuhteen muutosta ei tarvita.

Alemman tason elokuvaus . S16mm:lle

1. Kuvaa 16mm filmille, nopeudella 25fps, EIKÄ 24fps.
2. Nauhoita ääni DAT nauhalle 44.1 kHz taajuudella.
3. Filmi on kehitetty ja skannattu Beta SP (tai DV) nauhalle. Ääni on siirretty sekä Beta Sp:lle että kloonalulle DAT nauhalle (jonka ääni on kuva - ja aikakooditarkka). Tämä on uusi master ääninauhasi.
4. Leikkaa Avid Media Composerilla (ihanteellisesti) tai Xpress DV:llä (varmista aikakoodin tarkkuus).
5. Lähetä Avidista saatu editointilista (EDL) negatiivinleikkaajalle.
6. Elokuva saavuttaa laboratorion jälkituotannollisen vaiheen ja lopulta skannataan joko DigiBetalle tai HD:lle].

Vielä ennen kuin aloitat...

Ennen kuvauksia, on oleellista pitää tuotantokokous ohjaajan, pääkuvaajan (DP), tuottajan, äänittäjän ja leikkaajan kesken. Jos kuvaatte filmille, tämän kokouksen pitäisi tapahtua filmilabrassa valkotakkien kanssa. Kokouksen tarkoituksena on valmistautua ja siistiä jälkituotantoon liittyvät ongelmat niin, että kuvauksen aikana tehdyt (mahdollisesti hyvin kalliit) päätökset eivät pääse vaikuttamaan myöhäisempiin vaiheisiin. Esimerkiksi, kuvaaminen filmille nopeudella 25 ruutua sekunnissa (eikä 24fps) tekee jälkituotantovaiheesta sekä paljon helpompaa että halvempaa (PAL maissa kuten täällä Iso-Britanniassa).

Tämän kokouksen jälkeen tehkää selvä lista jälkituotannon koko prosessista, jossa kuvaatte lyhyesti kaikki vaiheet. Antakaa tämä lista tuotantoryhmän jokaiselle tekniselle jäsenelle – ohjaajalle, tuottajalle, kuvaajalle, äänittäjälle, ja jos kuvaatte filmille, kaikkein tärkeintä – laboratoriolle .

[kuvateksti

Leikkaustilan valinta on todella tärkeää. Tulet viettämään siellä monta kuukautta, joten sen pitäisi olla niin suuri kuin mahdollista. Mahdollisuus käyttää mikroa ja keittää teetä on keskeistä, ja lattiatila, jotta voit venytellä tai ottaa torkut. Jos tila on ahdas, iskee mökkihöperyys pian].

Ammattilainen editointiviitti

Ammattilaiskäytössä oleva yksikkö tarjoaa laajemman leikkaustarpeiston, sisältäen PPM mittareita, Beta SP nauhurin jne. Yleensä jos saat tämän vuokrattua halvalla tai jopa ilmaiseksi, niin sitä ympäröivä tila ei ole suurta – muussa tapauksessa joudut etsimään huonetta. Joka tapauksessa, tässä on nopea intro Avid Editointi Sviittiin...

[myötäpäivään ylävasemmalta:

Hyllyjä – tarkoitettu Master nauhoille, aina saatavilla

Asiakkaan monitori – Isokokoinen, jotta huoneen takana olevat voivat katsoa videota häiritsemättä leikkaajaa.

Avid Breakout Box – tämä on keskeisin Avidiin liitetty yksikkö, jossa video ja ääni digitoidaan ja jonka kautta ne esitetään. Se yhdistetään tietokoneeseen takana olevan ristikytäpaneelin kautta.

VHS nauhuri- nopeiden katselukopioiden tekoa varten, jotta ihmiset voivat katsella materiaalia kotona.

Editointimonitori – pieni korkealaatuinen monitori, jota leikkaaja käyttää videon katsomiseen.

DAT – Digitaalinen audionauhuri korkealaatuisen äänen digitointiin.

PPM – Äänimittari äänentason tarkistukseen. Editointiviitissä voi olla myös Waveform tai Vectorscope, joilla voidaan monitoroida videosignaalien laatua (näitä ei oikeastaan tarvita offline leikkaukseen).

Näppäimistö ja hiiri – Avidin mukana tulee oma värikoodattu näppäimistö. Älä huolestu sen ulkonäöstä, sitä on itse asiassa yllättävän helppo käyttää.

Mukava tuoli – korvaamaton, tulet nimittäin istumaan sillä kohtalaisen pitkään.

Avid keskusyksikkö - tietokone jolla pyöritetään Avidin ohjelmisto sekä oheislaitteet.

Multimediakovalevyt – ulkoiset kovalevyt, joille video ja äänimateriaali tallennetaan. Tässä tapauksessa kovalevyn tyyppi on SCSI, mutta halvempi Firewire – tyyppi on yleisimmästä.

Miksauspöytä – ei oikeastaan äänimiksaususta varten, vaan enemmän helpottaakseen monien leikkaushuoneessa käytetyn äänilähteen monitorointiin.

Kaiuttimet – jotta korkeatasoisen äänen voi kuulla luotettavasti.

Monitorit – kaksi monitoria, joille jakaa visuaalista materiaalia].

Muuta tarpeistoa... Zip levyasema, projektitiedostosi varakopio varten, ristikytäpaneeli, jotta voisit helposti muuttaa työasemaasi liitettyjä laitteita (ilman pöytäakrobatiaa), CD – soitin musiikin digitointiin sekä ääniefektilevyjä varten (jos olet sellaisia löytänyt) sekä seuraavat elintarpeelliset koneet – vedenkeitin, pieni jääkaappi ja mikro.

Leikkaushuone tilana

Mihin päätätään pistää leikkaajasi – tilaan jälkituotantofirman ullakossa, jonka olet saanut ilmaiseksi, tai sitten äitisi vierashuoneeseen kannettavasi kanssa – huoneen pitäisi olla täysin varustettu jo ennen kuvauksien alkua.

Kuuntele neuvoa

Kaikki tietävät kuinka tärkeä kuva on, mutta jostain syystä ihmiset ajattelevat harvoin äänimateriaalinsa kulkua. Kuva ja ääni nauhoitetaan yleensä erikseen (kuva joko filmille tai videonauhalle ja ääni digitaaliselle nauhalle). On aina toivottavaa saattaa kuva ja ääni yhteen niin pian kuin mahdollista, kuvasi sitten digitaalisesti tai filmille.

Yleensä ääni nauhoitetaan digitaaliselle audio nauhalle (DAT) 48 kHz:in taajuudella. Jos kuvaat digitaalisesti, niin haluat järjestää suoran syötön DAT nauhurista kameraasi ja nauhoittaa ääni myös kameran nauhalle (oli se DV, DigiBeta tai HD:lle. Sinulle tulee näin master kameranauhalle täysin tahdistettu ääniraita. DAT nauhasta, jolle nauhoitat, tulee audion varmuuskopio. Jos kuvaat filmille, kunhan olet kuvannut 25fps, voit pyytää labraa tahdistamaan DAT nauhan kameranegatiivin kanssa (ks. Tekninen jälkituotannon kappale). Kummin päin tahansa, pääkuvauksen toisena päivänä leikkaajalla pitäisi olla synkronoidun kuvan ja äänen sisältävät nauhat käsissään, ja voi heti alkaa leikkaamisen. Jos et ennakkoon huolehdi äänen tahdistamisesta, leikkaajan on päivittäin käytettävä kolme – neljä tuntia sen tahdistamiseen Avidilla (huom. Tätä keinoa käyttäen et voi luoda varanauhaa/tiedostoa, joten jos Avidille tai sen kovalevyille tapahtuu jotain, niin joudut luultavasti tahdistamaan kaiken äänen uudelleen. Jos hoidit yllämainitusti tahdistuksen labrassa, kyseessä olisi vain Master nauhojen uudelleen lataamisesta Avidiin, joka kestäisi vain pari tuntia).

Eka päivä

Ensimmäisenä päivänä leikkaajalla ei ole paljon tehtävää, koska materiaalia ei ole syntynyt vielä. Hänen työnsä alkaa vasta seuraavana päivänä. Joka kuvauspäivä tulee olemaan suunnilleen samanlainen ja kyse on rutiinin jatkamisesta.

Toisen kuvauspäivän aamuna, leikkaajan pöydälle olisi pitänyt ilmaantunut muutamia artikkeleita. Paljon täytettyjä lomakkeita sisältäen jatkuvuuslomakkeita, kuvausraportteja, ääniraportteja, laboratorioraporttilomakkeita (jos kuvaat filmille). Kaiken tämän sinun tulee arkistoida tarkasti myöhäisempää käyttöä varten. Tärkeimmät tulokset ovat eilisen kuvauksen materiaali nauhoilla.

Nämä ovat tarkistuskopiosi, eli kuva ja ääni. Muista, tämä osa editointiprosessia on vain päätöksentekoa, eikä elokuvan lopullisen muodon päättämistä.

[kuvateksti

Asiantuntijan Kommentti

Eddie hamilton, Leikkaaja

Leikkauksen taito nojaa paljon vaistoon, tunteisiin: tuntuuko tämä oikealta? Leikkaamiselle on paljon elokuvan kielipillisiä sääntöjä – esimerkiksi, suojaviivan ylittäminen on ‘väärin’ – mutta opit pian käyttämään näitäkin enemmän vaiston varassa, ja keskittymään tarinaan. Moulin Rougessa, esimerkiksi, ylitetään suojaviivaa jatkuvasti – ja se on yksi suosikeistani. Leikkaaja on jokseenkin erillään kuvauspaikan tunnekuohusta – ‘tuon nosturiotoksen valmisteleminen kesti neljä tuntia, meidän täytyy käyttää sitä’, ‘en tullut toimeen sen ja sen näyttelijän kanssa’. Näet edessäsi materiaalia, ja vain sitä, ja saat leikata tämän tiedon varassa. Koita muistaa, mikä ensireaktiosi tarkistuskopioihin oli, yritä muistaa tämä tunne, kun tuntuu siltä, että olet viettänyt liikaa aikaa tämän materiaalin kanssa.

Leikatessaan kohtausta, editoijan tulisi kuvitella mitä yleisön mielessä liikkuu. Mitä heidän tulee nähdä seuraavaksi ymmärtääkseen tarinaa? Kenen näkökulmasta tarinaa kerrotaan? Mitä ennen tätä hetkeä on tapahtunut? Kun itse luen yksityiskohtaista käsistä, teen muistiinpanoja jokaisesta kohtauksesta muistaakseni ‘miten pitkälle’ kukin henkilöahmo on edennyt tarinassa. Koska elokuvia kuvataan (täten myöskin leikataan) epäjärjestyksessä, muistiinpanoni auttavat minua heti löytämään paikkani tarinassa, ja etten esimerkiksi unohtais jotain sivujuontaa, jonka tulee jatkuu edellisestä kohtauksesta.

Elokuvan rytmin löytäminen on yksi editoijan työn vaikeimmin opittavia asioita. On vaikeata tietää, milloin pitää elokuvaa visusti hallussaan, ja milloin antaa sen hengittää hieman – mutta yleisösi tuntee, kun tahti ei ole oikea. Vältä komitea – tyyppistä päätöksentekoa, sillä se tuhoaa kaiken luovan ja taiteellisen, ja elokuvasta tulee latteaa. Ohjaajan näkemyksen seuraaminen koko prosessin läp on ainoa tapa luoda todella unohtumaton elokuva].

[harmaa laatikko

Mikä videoformaatti, mikä työasema?

Jälkituotantoreitti, jonka valitset perustuu kummalle formaatille kuvaat ja mihin leikkausvälineisiin sinulla on pääsy. Yleisesti sanoen, sinulla on kaksi reittiä valittavanasi – kuluttajan puoli-ammattilaisvälineistö joista me suosittelemme Avidin Xpress DV:tä ja ammattilaisvälineistö joista me suosittelemme käyttämään Avid Media Composeria. Molemmilla vaihtoehdoilla on oikkunsa, joten tässä lyhyt yhteenvedo siitä, miten molemmat vaikuttavat työhösi.

Leikkaaminen Avid Xpress DV:n kaltaisella DV systeemillä:

1. Kuvaat ja myös äänitit DV nauhalle jo kuvauspaikalla. Tässä tapauksessa nauhat joita leikkaat ovat master nauhojasi. Saatat haluta kloonata varakopiot nauhoistasi vakuutusyhtiöstä.
2. Kuvaat jollekin muulle digitaaliselle formaatille kuten DigiBetalle tai HD:lle ja siirrä materiaalin DV:lle. Tässä tapauksessa kameranauhasi kopioidaan yhdessä nauhoitetun äänen kanssa DV nauhoille (varmistu, että aikakoodi kopioidaan myös tarkkaan). Näiden nauhojen leikkaaminen on siis mastereista otettujen kopioiden leikkausta, ja kun olet valmis, viet editointilistasi (EDL) disketillä jälkituotantolaitokseen, jossa master kameranauhoistasi (DigiBeta, HD jne.) saadaan laadukas hienoleikkaus, joka masteroidaan uudelleen joko DigiBetalle tai HD:lle.
3. Kuvaat filmille ja siirrä yhdessä äänen kanssa DV:lle. Tässä tapauksessa laboratorio on kehittänyt yön yli kameranegatiivisi ja siirtänyt ne DV:lle. He siirtävät sen jälkeen, klaffin kuvaa apunaan käyttäen, äänen uusille kloonatuille DAT nauhoille (joilla on ruuduntarkasti sama aikakoodi kuin DV nauhoilla). Varmista, että DV editointisohjelmasi lukee DV nauhojen aikakoodia täsmällisesti!

Leikkaaminen Avid Media Composerin kaltaisella ammattilaissysteemillä:

(Avid Media Composer tulee yleensä varustettuna Beta SP nauhurilla, mutta ilman DV nauhuria, eikä siinä yleensä ole firewire liittimiä ollenkaan).

1. Kuvaat jollekin digitaaliselle nauhaformaatille ja siirretty Beta SP:lle. Tässä tapauksessa kaikki kameranauhasi ja ääni on tahdistettu Beta SP:n aikakoodin kanssa. Tämä ei ole kloonin vaan kopio nauhasta, mutta se ei haittaa, koska käytät nauhaa vain tehdäkseen leikkauspäätöksiä. Digitaaliset nauhasi siirretään myöhemmin korkearesoluutioisena.
2. Kuvaat jollekin digitaaliselle nauhalle ja vuokraat digitaalisen nauhurin: systeemin Beta SP nauhurin sijasta hankit DV nauhurin, jolla toistat nauhat ja digitoit ne Avidiin. Tulet myöhemmin siirtämään nauhasi korkeammalla resoluutiolla.
3. Kuvaat filmille ja siirrä Beta SP:lle. Laboratorio on kehittänyt kameranegatiivisi yön yli sekä siirtänyt ne DV nauhalle. He siirtävät sen jälkeen, klaffin kuvaa apunaan käyttäen, äänen uusille kloonatuille DAT nauhoille (joilla on ruuduntarkasti sama aikakoodi kuin DV nauhoilla). Varmista, aikakoodisi täsmällinen luku!].

[jatkoa sivulta 367]

Tulet varmaan myöhemmin menemään vielä muualle viimeistelyä varten, jonnekin, jossa voit masteroida DigiBeta nauhalle ja suorittaa kunnon ja miellyttävämmän näköisen määrittelyn (määrittely on menetelmä, jossa kuvanlaatua tasoitetaan, ja joka usein nostaa sen laatua huomattavasti taiteellisesti katsoen).

Leikkaajan ensimmäisenä työnä on kuvan ja äänen siirtäminen Avidiin. Nauhojen tarroittaminen on tärkeää, sillä jokaiselle nauhalle annettu numero muodostaa suoran linkin Avidilla tekemiesi päätöksiin ja lopulliseen masterointiin nauhoilta tai filmirullilta. Yleistä käytäntöä on, että nauhojen nimitys on mahdollisimman yksinkertaista - jos mahdollista vain numerosarja. Käytä aina kolmen numeron sarjaa. Esimerkiksi, numerosta 1 tulisi 001, 36:sta 036 jne. (tämä on vain helpottaakseen tietokonetta ymmärtämään numerot).

Jos käytät Avid Xpress DV:tä, nauhainformaatio kloonautuu DV nauhoista tietokoneen kovalevyille 5:1 suhteen pakkauksella. Tämä tarkoittaa, että kuvan ja äänen laatu on aivan sama kuin videonauhalla. Tarvitset noin 10 GB kovalevytilaa jokaista materiaalituntia kohti. Jos leikkaat Avid Media Composerilla, voit valita pakkauksen suhteen, mutta yleensä tulet käyttämään joko 20:1 tai 10:1 pakkauksella. Tarvitset siis paljon vähemmän tilaa.

Samalla kuin leikkaaja kloonaa (Xpress DV) tai kopioi (Media Composer) materiaalin tietokoneelle, hän lajittelee sen otoksiksi ja oioiksi, jotka sijoitetaan raakamateriaaleille tarkoitettuihin bin kansioihin. On tärkeätä nimetä nämä otokset selvästi ja tarkkaan. Kun myöhemmin joudut käyttämään lyhenteitä, niin varmista, että ne ovat helppotajuisia (leikkaaja saattaa myös käyttää FLEx tiedostoja disketiltä, jonka hän on saanut laboratorion).

Kun nauhat on digiitoitu, ne pitäisi pistää varmaan talteen myöhempää tarvetta varten (yleensä tämä paikka on editointitilan korkeimmalla hyllyllä). Jos olet kuvannut filmille, niin master negatiivisi jää laboratorion hoiviin kunnes saavutat negatiivileikkauksen vaiheen.

[kuvateksti

Varmista, että sinä tai vähintään leikkaajasi, tietää miten monen teknologisen esteen eteen joudutte. Kaikkein tärkein tällainen on aikakoodin, joukkodigitoinnin ja negatiivileikkauksen välinen linkki. Lähetä testieditointilista negatiivileikkaajalle, jolla varmista että kaikki aikakoodit täsmäävät, sillä jos tämä vaihe menisi vikaan, voisit joutua leikkaamaan uusiksi koko elokuvan!].

Leikkaajan paperisota

Leikkaajalla on huoneessaan suuri kansio projektin paperityötä varten. Alla esitettyjen lomakkeiden lisäksi hän saa edellispäivän aikataululomakkeet. Kuvaussihteeriltä saatua 'viivattua' käsikirjoitusta lukuunottamatta, leikkaaja tulee käyttämään näitä papereita harvoin.

'Viivattu käsikirjoitus'

Leikkaaja korvaa päivittäin saamansa käsikirjoituksen sivuja uusilla 'viivatuilla' sivuilla. Näihin korvaaviin sivuihin on merkattu kuvattujen otosten alku- ja päättymiskohdat. 'Viivatut' sivut laatii kuvaussihteeri.

Kameraraportti

Tulee kuvausryhmältä, selvittäen millä nauhoilla/rullilla, ja missä kohdissa kaikki otokset ovat. Raportti kertoo myös muista teknisistä yksityiskohdista, kuten yökuvauksesta, alivaloituksesta ja hidastetusta kuvauksesta.

Ääniraportti

Tulee ääniryhmältä ja listaa nauhoitettuihin ääniraitoihin kuuluvan otoksen. Kertoo mahdollisista teknisistä ongelmista kuten liikenteen melusta, lämminvesivaraajista sekä antaa tietoja irtoäänestä, erillisestä dialogiäänityksestä (Automatic Dialogue Replacement, jossa näyttelijät esiintyvät vain äänittäjälle) ja huoneen taustäänestä (kohinaraita).

Laboratorioraportti

Tulee labralta ja käytetään vain jos kuvataan filmille. Raportti listaa jokaisen labrarullan otokset sekä klaffimerkinnot erikseen merkiten tekniset huomiot. Jos ääni on synkattu laboratoriossa (kuten suosittelimme tekemään), niin raportin mukana tulee usein erillinen ääntä koskeva raportti.

Raakaleikkaus

On aika aloittaa leikkaus. Leikkaaja vertaa saatujaan materiaaleja käsikirjoituksen vastaaviin kohtauksiin. Sitten, käyttäen parhaita ottoja, hän kokoaa kohtauksen. Jotkut kohtaukset hoituvat helposti, toiset ovat vaikeampia, jopa mahdottomia saada toimimaan luonnollisesti (tämä usein tarkoittaa, että kohtaus tarvitsee lisäotoksia, uusintakuvausta tai jopa kohtauksen poistamista). Päivän mittaan, editoijan pitäisi voida leikata kaikki edellisen päivän materiaali. Illalla, kun kuvausryhmä on lopettanut, ohjaaja ja tuottaja vierailevat mahdollisesti leikkaajan luona katsoakseen kohtauksia. Jotkut näyttävät upeilta, toiset hirveiltä. Syntyy keskustelu mahdollisista ratkaisuista (uusintakuvauksista jne.) ennen kuvauspäivän päättämistä.

Seuraava päivä...ja sitä seuraava...

Seuraavana päivänä, koko prosessi alkaa taas...leikkaaja saa tarkistuskopiot, listaa ja digitoi ne Avidiin ennen kohtauksien kokoamista ja illan näy ennen kohtauksien kokoamista ja illan näytäntöä. Yksi upea asia kuvauksien aikana kuvaamissa on se, että saa todellisen tunteen siitä kuinka elokuva on hiljalleen rakentumassa. Kauan sitten ollut epämääräinen idea on aikanaan siirtynyt paperille, jota ovat tulkinneet näyttelijät, ja joka on saatu filmille, leikattu ja nyt on osa ihka oikeata ELOKUVAA! Elät kuin pilvessä.

Kuvausten loppu

Kun kuvaukset loppuvat, leikkaaja jatkaa työtään samalla kun ohjaaja ja tuottaja siivoavat tuotannon välittömimpiä kiireitä, ja pakenevat kaupungista saadakseen hetken lomaa. Tämä breikki ei ole välttämätön, mutta vaikka kroppasi joka atomi haluaa kiirehtiä takaisin leikkaushuoneeseen voidaksesi aloittaa seuraava vaihe, niin pieni hengitysrako antaa sinulle mahdollisuuden ladata akkuja, pohtia asioita ja ennen kaikkea luoda vähän välimatkaa sinun ja materiaalin välille.

Eikö kuvausten pitänyt olla jo loppu?

Muista, että elokuvaa tehdään kolmessa erillisessä vaiheessa. Käsikirjoitustasolla, jolloin voit tehdä mitä haluat, missä sinua rajoittaa vain ideasi sekä oletettu budjetti. Sen jälkeen kuvaus, jolloin käsiksen ideat näytellään ja kuvataan, joskus parantaen alkuperäistä, mutta useammin muuttaen sitä sekä karsien huonosti toimivaa tai turhaa materiaalia. Nyt, projektisi kolmannessa ja lopullisessa luovassa vaiheessa, olet valmis löytämään uudelleen tarinasi, sen perusteella mitä kuvasit kuvauspaikalla. Sinulla on yksi karvas totuus vielä opittavana: et voi vielä saattaa kirjoittamista tai kuvaamista loppuun.

[kuvateksti:riveinä ylhäältä alas, vasemmalta oikealle

Leikkausvaihe 2, editointi

1. Kuvausten loppu
 2. Tuottaja/ohjaaja tauolla – leikkaaja saa valmiiksi ensimmäisen raakaversioon.
 3. Leikkaaja järjestää näytännön ohjaajalle ja tuottajalle.
 4. Elokuva leikataan ja rakennetaan uuteen muottiin huomautusten perusteella
 5. Ensimmäiset uusintakuvaukset suurimpien ongelmien korjaamiseksi.
 6. Uudet otokset sovitetaan elokuvaan ja se leikataan uudelleen.
 7. Väliaikaisten ääniefektien lisäys tarinankerronan avuksi – väliaikaisen musiikin lisääminen tarinankerronan avuksi.
 8. Ensimmäinen testinäytös, jolla seurataan tarinan mekaanista toimivuutta.
 9. Yleisöä kehoitetaan antamaan kovaa kritiikkiä. Mekaanisten ongelmien korjaus.
 10. Toiset uusintakuvaukset vaikeammin havaittavien ongelmien korjaamiseksi.
 11. Uusien otosten sovitus elokuvaan. Elokuva leikataan uudelleen.
 12. Ihanteellisesti, kaikki lähtevät pienelle lomalle.
 13. Toinen testinäytös, jolla seurataan tarinan mekaanista toimivuutta.
 14. Lopulliset muutokset. Lopullinen näytös.
 15. Kuva lukitaan].
-

Kokemattomat ja pelokkaat elokuvantekijät kaivavat usein itselleen kuoppaa syvemmälle kertomalla kuvausten loppuneen, materiaalin olevan täyttä tavaraa ja puhuvan siitä, kuinka paljon he haluavat saada elokuvan valmiiksi. Neuvona sanoisin: *leikkaa elokuvasi, katsele sitä, kirjoita uusia kohtauksia, kuvaa, leikkaa ja lisää ne elokuvaan, poista vanhat toimittomat kohtaukset...ajattele, kuvaa ja leikkaa – yhä uudeksi...periaatteessa,siis, jatka käsikirjoituksen kehittelyä jälkituotantoon.*

Jos ajattelet asiaa, tämä on looginen ja itsestäänselvä asia. Jos olet uusi elokuvantekijä, on todennäköistä ettei käsikirjoituksesi ollut upea eikä ohjauksesi syvällistä...mutta älä huoli, olethan vasta oppimassa työtäsi. Joten, kuten kaikki taiteilijat ennen sinua, palaa parantamaan työtäsi. Kuinka monta kertaa joudut palaamaan suunnittelupöydän äärelle, riippuu siitä, kuinka vakavia ongelmakohtat ovat, kuinka kauan kiellät niiden olemassaolon, paljonko kärsivällisyyttä sinulla on, kuinka paljon aikaa sinulla on varaa käyttää. Muista, parannukseen on aina varaa ja, siteeratakseni James Cameronia: elokuvia ei viimeistellä, ne hylätään. On aika ottaa itseäsi niskasta taas, ja ei muuta kuin menoks!

...Jatkuu ja jatkuu ja jatkuu...

Kun etenet tälle tasolle, muutama seikka on tehnyt elämästäsi piirun verran epämukavampaa. Olet maassa koska olet varmaan huomannut käsikirjoituksesi olleen heikompi kuin alussa olit ajatellut. Olisikohan käsikirjoitusta pitänyt sittenkin kehittää pitempään? Et myöskään saanut tarpeeksi kuvaa...’koskaan ei ole tarpeeksi aikaa, rahaa tai valoa saada haluamiansa otoksia’ (tämä on sama, riippumatta budjetin koosta). Näyttelijät eivät olleet yhtä hyviä kuin kuvittelit, lavastus oli alatasoista, puvustus heikkoa jne. Lyhyesti, tämä ei oikeastaan ole se elokuva, jota mielessäsi kuvittelit. Ei edes melkein.

Kaiken kukkuraksi, rahasi ovat loppuneet koska olet aikataulusta myöhässä. Puhelin soi, toisessa päässä yhtiöt, joille olet velkaa, ja he esittävät kovia vaatimuksia. Vielä pahempaa, kaikki tuotannon alussa ollut energia ja innostus, joka piti sinut liikkeellä, kaikki se hyväntahtoisuus ja kokemus jonka sait tuotantotiimiltä - on hävinnyt. Nyt olet vain sinä ja leikkaaja jäljellä. Kuin yhdessä yössä ympäristösi on muuttunut kolmekymmenhenkisestä innostuneesta ryhmästä...kahteen puhelinta vieroksuvaan ihmiseen pimeässä huoneessa. Ja he hokevat seuraavaa: ‘olisipa tuo otos ollut parempi’ ja ‘voi luoja, mitä me teemme tämän kanssa?’ Mutta ota positiivisesti – olet juuri tehnyt kokoillan elokuvan! Nyt, kyse on vain pätkien yhdistämisestä parhaalla mahdollisella tavalla, ja velkojen etäällä pitämisestä siihen saakka. Ikuinen optimisti sinussa huutaa: ajattele kaikkia mahdollisuuksia tässä elokuvassa! Ja, hiukan huimaten, mutta toiveikkaana otat askeleen kohti tätä viimeistä luovan taiteen kierrosta.

Eka Raakaleikkaus

Riippumatta siitä, eitko pikaisen breikin vai et, päivä kaksi kuvausten jälkeen leikkaajan olisi pitänyt saada kokoon ensimmäinen valmis versio koko elokuvasta.

[Kuvateksti

Asiantuntijan Kommentti

Jonathan Newman, Ohjaaja ja Leikkaaja

Jos olisin osannut editoida tehdessäni elokuvaa ‘Being Considered’, en olisi ollenkaan epäroinyt leikata sitä itse. Onneksi minulle opetettiin Avidin käyttö noin 2 vuotta sitten, ja nyt minulla on systeemi asennettuna kotitietokoneeseeni. Joka elokuvaohjaajan/tekijän pitäisi opetella leikkaamaan. Uuden ammatin lisäksi (hei jos ohjaaminen ei onnistu) opit paljon elokuvan rakenteesta: ajoituksesta, kuvakooista, rajauksesta jne. Tämän seurauksena olen voinut leikata kaikki sittemmin tehneeni projektit tarvitsematta löytää, luottaa tai, jos raha on tiukalla, palkata ketään

Useimmat ohjaajat, jotka ovat vain ihmisiä, kauhistuvat Avid ohjauspöydän ja näppäimistön nähdessään. Haluan tässä ja nyt vakuuttaa, että se *vain näyttää* monimutkaiselta. Kunhan pääset alkuun, ja opit perusteet eli liittämään yhteen kaksi kuva ja äänileikettä ennalta määrättyssä kohdassa, ei kestä kauaa kun jo kokeilet haastavampia leikkaustapoja. Leikkaus ohjaamisen ohella antaa sinulle paremman otteen elokuvaasi. Loppujen lopuksi sinähän materiaalin olet kuvannut, joten sinulla myös on eniten tietoa siitä, mitä sinulla on ja minne kaikki kuuluu.

Ohjaajana joudut ajattelemaan leikkausta jo päässäsi, samalla kun suunnittelet tulevia otoksia ja kuvapeittoa, joten on loogista jatkaa tätä myös leikkausvaiheeseen. Nykyään, miniDV:n ja tehokkaampien ja nopeampien tietokoneiden johdosta, leikkaaminen kotona on mahdollista kaikille. Kaikki, minkä kuvaat, voidaan siirtää miniDV:lle ja digitoida tietokoneellesi. Ei siis mitään esteitä tehdä elokuvaasi!].

[Kuka on uusintakuvausryhmässä?

Tämä riippuu paljolti siitä, mitä joudut kuvaamaan uusiksi, mutta isotkin kohtaukset on mahdollista tehdä minimaalisella hälyllä ja mikroryhmällä jos järjestät asian kunnolla. Kuvauksesi tapahtuu perjantai-illasta sunnuntai-iltaan. Kamerat noudetaan perjantaina niin aikaisin kuin mahdollista viikonloppuvarausta varten. Jotkut kamerafirmat ovat joustavia, ymmärtävät miten kiire sinulla on, ja antavat viedä kamat jo lounasaikaan – joka periaatteessa antaa sinulle puoli päivää lisääaikaa.

Tiimissä tulee olla ohjaaja ja tuottaja, mahdollisesti käsikirjoittaja (joka tässä vaiheessa ehkä jo auttaa muissa hommissa). Jos viimeistä ei ole, tarvitset jonkun muun, joka auttaa yleisesti ennen ja jälkeen viikonlopun. Pääkuvaaja voi tarvita apulaisen, tosin ohjaaja tuntee kamerat, niin hän saattaa auttaa. Parhaassa tapauksessa, tosin, käsipari lisää ei ole liikaa. Jos näyttelijöitä tarvitaan, niin tarvitset vielä meikkitaiteilijaa/puvustajaa (joten älä hävitä jatkuvuuslomakkeita vielä). Äänestä huolehtii joko ohjaaja tai tuottaja, ja äänittä tulisi vain kun se on välttämätöntä – ja silloinkin vain dialogia. Ohjaaja ja tuottaja voivat suunnitella lavastamista ennakkoon ja tuoda tarpeiston laatikossa nopeata kuvausta varten. Jos on mahdollista saada joku huolehtimaan kameran eteen sattuvasta tarpeistosta jne., olisi siitä hyötyä.

Kaikkein tärkeintä, pidä uusintakuvaus yksinkertaisena ja suunniteltuna].

Tämä tarkoittaa kaikkia kohtauksia, yleensä leikattuna selvästi ja noudattaen käsikirjoituksen, ohjauksen ja kuvauksen tyyliä. Siihen mistä jostain syystä kohtaus on jäänyt kuvaamatta tms., leikkaaja on lisännyt tekstiesitteen: 'puuttuva otos', 'kohtaus'. Leikkaaja ei ole vielä lisännyt omaa taiteellista osaansa elokuvaan, vaan yksinkertaisesti koonnut rungon.

Tämän ensimmäisen kuvajärjestykseen kokoamisen katseleminen on yleensä masentavaa puuhaa. Kooste on liian pitkä, huonosti kulkeva, ilmava ja täynnä huonoja esiintymisiä, leikkausta, ääntä...itse asiassa, se on ihan roskaa! Nyt on aika löytää sisäinen optimistisi. Kääri hihat ja ala putsamaan helmesi päällä olevaa kuonakerrosta. Muista että tämä prosessi ei ole mitenkään ainutlaatuista uusille Independent – elokuvantekijöille. Jokaisen elokuvan ensimmäinen raakaversio on olemassa enemmän ongelmien poimimista kuin onnistuneiden hetkien ihastelemista varten. Sinulla on vielä monta kuukautta putsata ja rakentaa uudelleen elokuvaasi, joten älä hätäänny tai masennu liikaa.

Ensimmäinen uudelleenleikkaus

Ensimmäisen näytöksen jälkeen, leikkaajan, ohjaajan ja tuottajan pitäisi keskustella ja päättää leikkausvaihtoehtoista. Seuraavan viikon yli tullaan tekemään suuri määrä leikkauspäätöksiä, joista leikkaaja ja ohjaaja joutuvat saapumaan yhteisymmärrykseen. Dialogia leikataan pois, ja kohtauksia liikutellaan tarinan uudelleenjärjestelemiseksi. Kohtauksien hiljaisia hetkiä karsitaan tahdin nostamiseksi, ja saatetaan jopa lisätä ääniefektejä sekä tilapäismusiikkia, jotta leikkaaja saisi tuntumaa elokuvan lopullisesta muodosta.

Toinen, paljon positiivisempi ja innostavampi näytöntö järjestetään. Suuren osan elokuvasta pitäisi nyt tuntua luonnollisemmalta. Elokuvassa on silti pieniä heikkouksia, ja ideaalisessa tapauksessa tätä versiota voitaisiin leikata uudelleen taas.

Uusintakuvaukset

Jossain vaiheessa tulet tarvitsemaan pientä uusintakuvausta. Tuottaja palkkaa pienen, pitkän viikonlopun työskentelevän kameraryhmän, jossa pääkuvaajan lisäksi ovat kamera-apulainen sekä järjestäjä. Koska kaikki ovat levänneet, tiimi on pieni ja otokset ovat tarkasti harkittuja, tästä viikonlopusta tulee erittäin hyvin sijoitettua rahaa. Kun pääkuvausten aikana sait ehkä 20 otosta päivässä, niin näiden uusintakuvausten aikana saat varmasti aikaan sata. Näistä kahdesta päivästä voit saada jopa 10 – 20% enemmän otoksia joita käyttää. Koska mikrobudjettielokuvanteko on aina pienimmänkin hyödyn valjastamista, niin tämän mutkan kautta ratsastat jo voiton loppusuoralle.

Otokset joita etsit tänä viikonloppuna, ovat tyyppiä: lähikuva sanomalehtiotsikosta tai kirjoista, dramaattinen tulitikun sytyttämistä kuvaava otos, näkökulmaotos ikkunan läpi, avauskuva rakennuksesta, avauskuva, jossa näyttelijät kävelevät kaukana etäisyydessä (nämä ovat kaksoisolentoja, jotka ovat pukeutuneet samoihin roolivaatteisiin), otoksia käsien liikuttamista esineistä, puhelinluettelon numeroita osoittavasta sormesta jne. Pärjää varmasti ilman näitä otoksia, mutta niiden lisääminen parantaa lopullista elokuvaasi huomattavasti, joten älä tuhlaa tätä mahdollisuutta tehdä teoksestasi paras mahdollinen! Olet sijoittanut pari vuotta omaa aikaasi tähän. Kuten myös sijoittajien rahat. Tuotantoryhmäsi sekä näyttelijäsi, he kaikki ovat antaneet, tukeakseen unelmasi toteutusta. Pidä kurssi kohti tulevaisuutta.

Kun olet saanut uudet otokset nauhalle, leikkaa ja lisää ne elokuvaan, katsoo kokonaisrakennetta uudelleen, lisää joitain ääniefektejä ja musiikkia toisista elokuvista ennen jälleen uutta näytöstä. Tämä kolmas näytäntö on ensimmäinen kerta jolloin saatat nähdä jotain aidon elokuvan kaltaista. Innostut siitä ja se esitetään yleisölle.

Testinäytös

Monet elokuvantekijät kaihtavat testinäytöksiä, koska he pelkäävät taiteellisen näkemyksensä joutuvan uhriksi tai joutuvansa antamaan periksi yleisölle (ja sen makutottumuksille), johon he eivät luota. Vaikkakin ymmärrettävää, niin nämä näytökset ovat asiaa valaisevia. Asia on näin: jotkut eivät yksinkertaisesti tule pitämään elokuvastasi – toiset tulevat..

[kuvateksti

Lyhytelokuvista poiketen, elokuvaasi joudutaan katsomaan parikin tuntia, sen jälkeen vierähtääkin tunti pari siitä keskustelemiseen...kunnon testinäytäntöä voi kutsua täydeksi työpäiväksi!]

[harmaa laatikko

Me olemme kaikki asiantuntijoita

Usein unohdetaan, että jokainen on asiantuntija. Ei ehkä elokuvanteossa, mutta elokuvien ja tarinoiden katselemisessa. Meillä kaikilla on vuosikausien kokemus kuvan ja äänen kautta kerrotuista tarinoista – oli se elokuvissa, videotla tai TV:stä.

Ja tämä onkin asian ydin. On hyvin helppoa katsoa elokuvaa, kertoa yksinkertaisesti, mikä siinä on vialla. Kaikki pystyvät tähän, ja me teemme näin koko ajan. Miksi siis on niin julmettoman vaikeata kuvitella käsikirjoitusta, tai katsoa leikkausta, ja tietää mikä siinä mättää – jos edes mättää? Yhdessä sanassa; etäisyys. Voit nähdä tai kokea jonkin tarinan uutena vain yhden kerran. Tämä on ylellisyys, jota elokuvantekijöille ei ole suotu. Testinäytösten ideana on nähdä jos tarinasi mekaniikka toimii, ei arkistoida ihmisten positiivisia ja negatiivisia kommentteja. Jos ajattelet tarinaasi maantiekarttana, niin elokuvantekijä on kartanlaatija tai arkkitehti. Viet yleisöäsi matkalle, toivottavasti haluamaasi suuntaan, oikealla nopeudella ja tarpeeksi mutkaista tietä pitkin, etteivät he tiedä mitä seuraavan mutkan takana lymyilee. Totta, he arvaavat ehkä määränpään, mutta perille pääseminen ei olekaan yhtä tärkeää kuin yhdessä kuljettu matka.

Pahinta elokuvantekijälle on kun hän kuvittelee yleisön kulkevan juuri hänen laatimaansa tietä, mutta yleisö onkin poikennut sivutielle ja eksynyt. Ei ole mitään niin turhauttavaa, kuin täysin ulalla oleminen elokuvan ajan. Kun tämä tapahtuu, yleisö kyllästyy, heidän huomioinsa kulkee pois elokuvasta, ja olet menettänyt heidät. Tässä taikarohto ongelmaasi: anna heille juuri tarpeeksi, että osaavat suunnistaa, mutta ei tarpeeksi ennakoitakseen seuraavaa. Heidän pitäisi olla tavallaan puoli-tietoisia, ihmetellen koko ajan kuinka kaikki lopulta tulee ratkeamaan. Ei koskaan niin hukassa, että antavat periksi, eikä koskaan niin edellä, että loppu ei tule yllätyksenä].

[harmaa laatikko

Esimerkkitapaus: White Angel

Kuvateksti: (yllä) alkuperäinen eteinen elokuvasta *White Angel*, kuvauspaikalla. (alla) autotalliin rakennettu lavaste-eteinen, vale-etuovi ja vale-portaikko. Tämä 100 punnan rakennuslisä mahdollisti elokuvan lopun uudelleen kuvamisen].

Jokin aika toisen elokuvani, sarjamurhatrilleri *White Angelin* valmistuttua, istuin ala kynän, paperin sekä sekuntikellon kanssa. Havaitsin, että 37% elokuvastani oli koottu vain uusintakuvausikäyttöä! Tämä tarkoitti myös sitä, että yli kolmasosa elokuvasta oli tehty kahdenhengen, korkeintaan kolmen ihmisen työryhmällä! Paljon tästä uusintamateriaalista oli alunperin pudotettu pääkuvauksista kiriaiksemme aikataulua eteenpäin. Näihin otoksiin kuuluu tuttuja syyllisiä, välikuvaotoksia sanomalehtiotsikosta, kädestä joka nostaa esineen jne., mutta niiden seassa oli myös suuri määrä todellista uudelleenkuvausta, mm. aivan uusi loppu. Testeissä huomasimme, että alkuperäinen loppukohtaus ei yksinkertaisesti sopinut elokuvan tyyliin., ja meidän oli täytyntä kuvata kaikki uudelleen! Huomasimme pian myös, ettemme pääsisi takaisin taloon jossa kuvasimme, joten aloimme rakentamaan osia tarinan talosta omaan taloomme sekä autotalliimme. Rakennustyön suoritti pääosin pääkuvaja Jon Walker sekä lavastussuunnittelija Mark Sutherland.

Kaikista taidokkain 'mikrolavastus' oli autotalliimme, josta tuli tarinan talon eteinen...tästä oli tuleva aivan uuden loppukohtauksen keskeisin tapahtumapaikka, jossa kaksi pähahmoa taistelevat hengestänsä. Se on ollut varmaan aika outo näky ohikulkeville autoille – täysin eteisen näköinen autotalli, jossa kaksi ihmistä yrittävät tappaa toisiaan!

Onneksi illuusio piti ja uusi materiaali sopi täydellisesti vanhaan. Minä erotan oikean ja valelavastuksen eron, mutta kukaan muu ei näytä erottava sitä – elokuva pelastettu!]

[jatkoa sivulta 373]

Kumpikaan ei ole tärkeätä: syy, minkä takia järjestät näytöksen on saadaksesi tietoa kerronnan parantamisesta, ei kuullaksesi risuja ja ruusuja.

Tätä näytäntöä varten, leikkaajasi kopioi koko elokuvan äänineen, ääniefektien ja tilapäismusiikin kera VHS nauhalle tai DVD:lle (voisit jopa valmistella tilapäiset alkutekstit joilla johdatella yleisö elokuvaan). Sinun pitää löytää kätevä näytäntöpaikka jossa on hyvä äänentoistosysteemi sekä kirkas, selkeä videotykki. Etsi kaksikymmentä tuntematonta henkeä (yleensä siis ystävien ystäviä) ja kutsu heidät katsomaan elokuvaasi. Ystävien kutsuminen on turhaa, sillä heitä hämmästyttää jo se, että sait elokuvan purkkiin... 'ai juma – no ei se kyllä ollut mitä kuvittelin...sehän oli väreissä...ja siinä oli ääntäkin!'

Selitä koe—kaniineillesi että elokuva ei ole viimeistelty, kuvan väriä ei ole määritelty, ääntä ei ole miksatu ja että samaa musiikkia, jonka he kuulevat, ei tulla käyttämään lopullisessa elokuvassa. Pyydä heitä sammuttamaan kännykkänsä, sillä haluat heidän täyden huomionsa. Lopuksi, juuri ennen näytäntöä, käännä lämpö ylös ja anna kaikille pizzaa. Ei ole tehokkaampaa keinoa löytää elokuvasi laahaava kohta kuin antaa yleisölle puitteet nukahtamiselle.

Esitä elokuva ja seuraa heidän matkaa elokuvasi poikki. Huomaat pian missä kohtaa he kyllästyvät.

[kuvateksti

Tämä saattaa olla ainoa kerta, kun kukaan ei hengitä niskaasi projektin valmistumisajankohdan takia. Ota rauhallisesti. Leivot ison kokoista kakkua ensikertaa. Älä polta sitä kiirehtimällä. Katso, ajattele, pohdi, tee muutoksia, paranna...sen jälkeen, katso, ajattele, pohdi...].

Esimerkkitapaus: Rouva Miller *Urban Ghost Story*ssä

Kolmannen elokuvani *Urban Ghost Story*n testinäytännöissä oli yhtäkkiä selvää, että yleisö oli unohtanut tiettyjä seikkoja...keskeistä henkilöähänneä ei oltu kehitetty tarpeeksi käsiteltyinä (eikä jälkiviisuus olekin kätevää?...). Huomasimme, että muutamissa raakaleikkauksissa, joita olimme näyttäneet testiyleisöille, monet olivat unohtaneet kuka tämä henkilö oli ja mikä hänen osuutensa tarinan kulkuun oli. Hänen läsnäolonsa oli tarinassa tärkeää, ja jos kukaan ei muistanut häntä, meillä oli suuri ongelma käsissämme. Joten kehitimme uusia kohtauksia ja otoksia. Tarina kertoo 13-vuotiaasta Lizziestä, joka kuolee hurjastellessaan varastetulla autolla, mutta jonka sairaankuljettajat pelastavat oltuaan kuollut jo 184 sekuntia. Tarina seuraa sitä, mitä Lizzie tuntee tuoneensa mukaan 'toiselta puolelta'... pahaa omaatuntoa vaiko pahoja henkiä? Kolarissa kuoli myös nuori poika, Kevin, joka kuoli heti. Kevin oli Lizzien paras ystävä, ja Rouva Miller, Kevinin äiti, oli henkilö, jonka yleisö jatkuvasti unohti.

Ensimmäisiä muutoksia

Alkuperäisessä käsikirjoituksessa, Jason Conneryn hahmo, tarinaa etsivä journalisti, koputtaa Rouva Millerin ovelle kysyäkseen paria kysymystä. Rouva Miller raivostuu ja paiskaa oven hänen kasvoilleen. Uusintakuvauksia varten suunnitelimme kohtauksen lähikuva, mutta antaen hänelle uusia repliikkejä. Tiesimme, että Jasonin vastakulman reaktio-otos toimisi hyvin (hänkin oli jo nyt LA:ssa!) eli periaatteessa, kunhan vain leikkaus toimisi, voisimme kirjoittaa kohtauksen mitä tahansa tarvitsemaamme dialogia. Hänen dialogistaan tulikin suurimmaksi osaksi juoni-sisältöistä, mutta Carolyn Bonnymanin kaltainen taidokas näyttelijätär (Rouva Miller) voi ehdä ihmeitä antamallaan yksinkertaisella tekstillä. Hän selviytyi tästä loistavasti.

Uuden otoksen onnistumiseksi, meidän oli saatava katselinjat yhteen, kuvakulma samaksi kuin jos olisimme suoraan zoomanneet lähikuvatolle, ja valaistus sekä lavastus samanlaiseksi. Kuvasimme uuden lähikuvan leikkaussviitinnä ulkopuolisessa käytävässä, ja tarkkaavaiset teidän joukossanne huomaavat, että lähikuvassa taustalla ollut valokatkaisija on kadonnut ja että henkarin on korvannut luudanvarsi! Mutta yleensä kukaan ei huomaa, koska otokset 'leikkaavat yhteen hyvin ja esiintymiset vakuuttavat.

[kuvateksti 1
Laajakuva pääkuvauksista].

[kuvateksti 2
Jason Conneryn reaktio-oton lähikuva pääkuvauksista. Huomaa kuinka se sopii Rouva Millerin lähikuvaan (alla) vaikka ne kuvattiin kuukausia toisistaan ja aivan eri paikoissa].

Muistipeliä

Sijoitimme myös otoksen Rouva Milleristä aivan elokuvan alkuun. Avasimme tärkeän oikeussalikohtauksen lähikuvalla kyynelehtivästä Rouva Milleristä (kuvattu taustapahvia vasten tuotantotoimistossamme, kolme kuukautta myöhemmin ja kaukana oikeussalin kuvauspaikasta). Toivoimme, että tämä lähikuva toisi häntä enemmän yleisön tietoisuuteen.

Lopulta, loimme kokonaan uuden kohtauksen, jossa Rouva Miller tapaa Lizzien Kevinin haudalla. Lizzie selvästi suree ystävänsä kuolemaa. Kun Rouva Miller saapuu, he vain katsovat toisiaan. Vaikka mitään ei sanota, yleisö ymmärtää Rouva Millerin olevan syvästi suruissaan ja kantavan kaunaa Lizzielle. Lizzie lähtee.

Kuvasimme tämän ilman valoja ja ääntä, vain kameran ja näyttelijöiden kanssa. Syöksyimme hautausmaalle, kuvasimme aikaisin sunnuntaiaamuna (ja täten välttämättä paikallisviranomaisten pyytämää £1000 päivittäistä kuvausmaksua!) ja katosimme, ennen kenenkään oikein huomattua meitä. Tämä kohtaus vahvisti näiden hahmojen välistä suhdetta ja loi etäisyyttä Lizzien ja Rouva Millerin välille. Ratkaisevinta oli kuitenkin Rouva Millerin saattaminen yleisön tietoisuuteen jo alkuminuuteilla (kuin ilmoittaen: tämä hahmo on tärkeä, muistakaa hänet!). Jos haluat yleisösi muistavan jotain, näytä se heille pari kertaa pienen väliajan sisällä, muistettavalla asialla on täten parempi mahdollisuus jäädä muistiin, tai jopa alitajuntaan.

Näiden pienten uusintakuvausten ansiosta korjasimme suuren kerronnallisen ongelman.

[kuvateksti 1
Rouva Millerin uusintakuvausista. Uusi kuvauspaikka ja uudet repliikit - säilyttäen illuusion pitäytymällä samassa katselinjassa, kulmassa ja laadukkaassa näyttelijänsuorituksessa. Leikkaus laajakuvasta (yllä) tähän lähikuvaan tehtiin hänen liikkeessä oven läpi kuvaan (tämä myös peitti fuskauksen)].

[kuvateksti 2
Rouva Miller oikeussalikohtauksessa, kuvattu kolme kuukautta pääkuvausten jälkeen. Taustalla käytetty vanerilavaste].

Yleisiä leikkaamisen virheitä

Elokuvasi ensivaikutelman toistaminen on miltein mahdotonta. Joten, et oikeastaan pysty tietämään, toimiiko elokuva vai ei. Tästä seuraa yksityiskohtien ikuinen hiominen ('toimiiko tuo leikkaus?') sen sijaan että katsoisit kokonaisuutta ('toimiiko tämä – elokuvana?').

Yleinen virhe numero yksi...ymmärsitkö elokuvaa?

Kaikilla alunperin käsikirjoitusta lukeneilla, näyttelijöitä seuranneilla ja elokuvaa tehneillä ihmisillä ei tule olemaan ongelmaa ymmärtää elokuvaa. Mutta he tuntevatkin tarinan, toisin kuin elokuvaa ensikertaa katsova yleisö. Näyttelijäntyyön tai tietyn repliikin vivahteikkoudella saattaa olla aivan päinvastainen merkitys yleisölle. Näytännön jälkeisessä keskustelussa kannattaakin varmistaa, että juonen perusedellytykset ovat kunnossa ja että yleisö ymmärtää hahmojen väliset suhteet. Muutoin saatat huomata yhden yleisön jäsenen ajattelevan Bobin ja Janen olevan siskoksia, ja toisen taas ymmärtävän heidän olevan avioliitossa. Selvästi, tämä johtaisi kahteen täysin eri tulkintaan. Tämän kaltaiset sekaannukset johtavat tarinasi perustan romahtamiseen, sen ymmärrettävyyden katoamiseen ja lopulta kyllästymiseen.

Yleinen virhe numero kaksi...hidas!

Jokainen kerta, jolloin muistat sanoneesi leikkaajalle 'ei, ei, ei. Tämä on todella kaunis otos, annetaan sille aikaa...', se tulee vaanimaan sinua nyt näytöksessä. Istut, katsot, toivoen jokaisen leikkauskohdan olevan nopeampi. Pääsi sisällä kuuluu ääni: 'ei! Pysy hereillä, koska seuraava kohtaus on todella hyvä! Voi itku, tule jo pian...'. Jos ohjaaja katsoo näytöstä, voi se herättää hänet horroksesta, tai voi johtaa kieltäytykseen – 'eivät he ymmärrä taidettani...moukat'.

Yleinen virhe numero kolme...liian itsestäänselvä

Asiantuntijakuluttajina, yleisöillä on ilmiömäinen taito noukkia hienovivahteista tietoa. Yleensä, tämä saadaan näyttelijäntyyön kautta, jolloin repliikkejä voidaan leikata jos sama tieto nähdään jo esimerkiksi esiintyjän silmistä. Näyttelijän kyynelillä täyttyvät silmät saattavat jo kertoa 'rakastan sinua', joten hänen ei tarvitse sanoa sitä sanoin. Heidän esiintymisensä viestii tästä jo korkeammalla tasolla. Sanoista tulisi näin ollen vain turha käsky yleisölle - 'tunne tätä' – sen sijaan, että antaisimme heidän löytää tämä tunne omin neuvoin. Samoin saatat huomata, että suuren dialogimäärän leikkaaminen on mahdollista, vaikka se olisikin tuntunut käsikirjoitusvaiheessa tärkeältä, koska siitä on tullut kuvattuna jotenkin itseään toistavaa.

Yleinen virhe numero neljä...ärsyttävän huonosti tehty

Okei, poistetaan mahdollisuus, että elokuvasi on täysin karmea. Sanotaan, että siinä on kuitenkin muutamia todella heikkoja kohtia. Tähän ei ole maagista parannuskeinoa, paitsi uudelleen kirjoittaminen (jonka tulos saattaa olla kyseenalaista). Jos elokuvassasi on hetkiä, jotka ovat TODELLA noloja, käytä saksia. Jos et halua poistaa kokonaista kohtausta, niin minimoi tapahtunut vahinko, supistamalla kohtaus sen pelkkään ytimeen. Älä koskaan anna elokuvasi hidastua sellaisen kohtauksen takia, joka pirstoaa yleisösi uskoman illuusion.

Virheet, jotka olivatkin hyvää kamaa

Ironista, mutta monet ongelmat, joista kuvittelit koituvan suuria ongelmia – kyseenalainen leikkaus, tärisävä kamera, epäselvä tarkennus, huonosti toteutetut kohtaukset, epänaturalistinen lavastus jne. – eivät loppujen lopuksi ole vakavia. Vaikka sanoit leikkaajalle 'ei, emme voi käyttää tuota, se ei koskaan mene läpi..eihän?', niin yhdeksän kertaa kymmenestä yleisö ei huomaa mitään. He eivät todennäköisesti tule huomaamaan hieman taitamatonta kuvausta. Heihin ei myöskään tee vaikutusta suuret hetkesi ja näyttävät kamera-ajot. He vain haluavat hyvän tarinan.

Aikakone jos meillä ois

Leikkauksen aikana, hälytyksellot alkavat ajoittain soida, ja muistat jonkun sanoneen käsikirjoitusta kehittäessäsi...'kuule, tässä on pieni ongelma', johon sinä vastasit 'ai tuo, ei sitä kukaan huomaa, se menee läpi,okei?' tai 'mitä? Ei meillä ole aikaa kehitellä käsistä, meillä on leffa kuvattavana!'. Kaikki käsikirjoituksessasi olleet ongelmat tulevat nyt esiin ja asettuvat metrejen levyiselle valkokankaalle. Tulet tuhlaamaan paljon aikaa sellaiseen, jonka olisit voinut ehkäistä pidemmällä tarinan ja käsiksen kehittämisjaksolla. Mutta tämä on kuitenkin kaksiteräinen miekka, sillä joskushan sitä on aloitettava kuvaukset, vaikkei käsikirjoitus olisi valmis – muutoin saatat hidastaa muuta tuotantoprosessia. Muista lopulta vanha sanonta: *'if it ain't on the page, it ain't on the stage...'*.

Näytännön jälkeen, kysy heiltä tarkasti laadittuja kysymyksiä liittyen aiheisiin, joista sinulla on epäilyjä. 'Ymmärsittekö, että Bill ja Jane olivat naimisissa?' , 'muistitteko, että ase oli jätetty auton takapenkille?' , 'ymmärsittekö, miksi Bill suuteli Janea?' jne. Ensimmäisten kymmenen minuutin ajan kaikki nyökkäävät kohteliaasti ja ovat positiivisia. Kukaan ei halua loukata sinua. Mutta ennen tai myöhemmin joku heittää ilmaan kysymyksen, joka on askarruttanut heitä ja tämä antaa muille mahdollisuuden lisätä oman panoksensa. Jatka kysymyksenasettelua ihmisten reaktioista elokuvaan. Tämä kuulostaa brutaalilta, mutta jos et etsi ongelmakohtia nyt, niin saatat kuulla niistä puhuttavan selkäsi takana ensi-illassa, tai pahimmassa tapauksessa, lehdistöltä kun elokuvasi julkistetaan (jos julkistetaan) elokuvateattereissa. Tulet silloin huomaamaan, liian myöhään, että olisit voinut ehkäistä nämä yksinkertaiset ongelmat.

Todella pelottavaa

Me olemme kaikki kuiskanneet ystävällemme katsomossa, 'että tämä leffa on tylsä'. Elokuvantekijän karmein, alhaisin synty. Yleisöt eivät anna anteeksi liian hidasta tai paasaavaa elokuvaa. Eivätkä myöskään sellaista, jonka sisään yleisö ei löydä avainta, tai näyttelijöitä keihin ei voi samaistua, tai ontuvaa juonta jne. Nämä ovat alueita, joihin pitäisi kiinnittää huomioita, ja aina kun siihen on mahdollisuus, sinun tulisi uhrata kerronnan jumalalle kaikki nuo otokset ja hetket joita pidit kauniina tai syvällisenä, mutta joita olet myöhemmin tullut pitämään, no, vähän tylsinä. Tahtia, tahtia, tahtia.

Uudelleenleikkaus numero neljä

Suoraan testinäytännön jälkeen leikkaaja, ohjaaja ja tuottaja puhaltavat jälleen yhteen hiileen uutta varten, käyttäen hyväkseen arvokasta yleisöltä saatua tietoa. Nyt on aika pureutua koviin ongelmiin, kuten juonen toimintaan tai henkilöhahmojen välisten suhteiden toimimattomuuteen, Jos vain mahdollista, nyt olisi aika perustavanlaatuisemmille uusintakuvauksille . Saatat tarvita jo käytettyä puvustoa tai meikkitaiteilijaa, kuten myös kamera - ja äänitiimejä sekä ehkä lavastajaa. Saattaa olla mahdollista sovittaa kaikki viikonlopulle, mutta uusien avauskuvien, käsikuvien, lähikuvien jne. Lisäksi, haluat napata näyttelijöiden lähikuvia, joiden avulla saada kohtauksiin selvyyttä. Saatat jopa kuvata täysin uusia kohtauksia, joilla paikata huonosti toimivaa kerrontaa. On sanomattakin selvää, että tarvitset näyttelijöitäsi taas, joten toivottavasti kohtelit heitä hyvin pääkuvauksien aikana, ja olette vielä puheväleissä.

Samalla kun suunnittelet näyttelijän lähikuvan lisäystä kohtukseen, tutki heidän meikkiänsä, roolivaatteita, sijaintiaan ruudulla sekä katselinjaa, jotta uusi otos istuu elokuvaan hyvin. On hämmästyttävää nähdä, mitä kaikkea voi tehdä fuskaamalla. Kuten mainitsin aiemmin, yleisö on kiinnostunut vain hyvin kerrotusta tarinasta, eivätkä juuri jää ajattelemaan huonoa leikkausta tai kameratyötä. Tarina, henkilöhahmot, juoni.

Lomalle maalle

Vaikkei aina mahdollista, on hyväksi kaikille, jos he voivat ottaa kuukauden lomaa saadakseen vähään etäisyyttä elokuvaan.

[kuvateksti

Koita välttää kiusausta kuunnella ystävien ja perheen kohteliaisuuksia testinäytöksissä. He ovat jo ällikällä lyötyjä, siitä että olet liikahtanut sohvalta. Kehuja on kiva kuulla, mutta muista ettei heillä ole minkäänlaista objektiivisuutta...pahinta on,että jos uskot heitä, saatat vajota täysin valheellisen turvallisuuden suohon].

[harmaa laatikko

hienoleikkausko...taas?

Tässä karu totuus. En ole koskaan tavannut elokuvantekijää, joka olisi ollut tyytyväinen esikoielokuvaansa. Siihen on monta itsestäänselvää syytä – huono näyttelemisen, huono kuvapeitto, hätäinen äänimiksaus, hyödytön käsikirjoitus...he voisivat yrittää vuosikymmenen verran leikaten etsiä siitä kunnan materiaalia, saamatta koskaan irti haluamaansa elokuvaa, vaikka olisi viisaampaa liikkua jo eteenpäin. Materiaali ei ollut tarpeeksi hyvää.

Tosin, usein kyse on toisenlaisesta syytä. Ohjaaja on taistellut pitkään ja sitkeästi leikkaushuoneessa, mutta ovat lopulta lukinneet kuvan. Ei sen takia, että he olisivat tyytyväisiä lopputulokseen, vaan siksi, että he olivat käyttäneet kaikki voimansa sekä taloudellisen ja hengellisen varansa. He eivät enää pystyneet näkemään itse elokuvaa, vain otoksia ja ääniä. He tietävät olevansa rakastuneita, mutta ensilemmen lämpö on ohi, ja on aika liikkua eteenpäin. Kuitenkin melko pian, ehkä vuoden päästä, he yllättäen näkevät elokuvansa jossain, ja pystyvät näkemään sen taas tuorein silmin. Tämä on usein ilmoituksellisen selvä kokemus heillä, ja he näkevät kaiken elokuvassaan olevan liiallisen. Elokuvan uusiksileikkaamisen halu kasvaa ja piankin he ovat jo työn ääressä, usein viemässä elokuvaa parempaan suuntaan.

Mutta – ollanpa rehellisiä. Kuinka monta kertaa olet katsonut Hollywood elokuvan 'Director's Cut' – versiota, ja ajatellut: ymmärrän kyllä miksi nuo uudet kohtaukset jätettiin leikkaushuoneen lattialle. Olisivatpa ne jääneet lattialle! Tällä hetkellä minä uskon elokuvien olevan liian pitkiä – ei, en tarkoita Tarua Sormusten Herrasta. Käsi pystyy, jos olet joskus katsonut elokuvaa, joka mielestäsi oli liian pitkä – okei, muutamia. Ai – monet teistä. No, selvä, käsi pystyy, jos olet joskus mielestäsi katsonut liian lyhyttä elokuvaa? No, joku varmasti...onko ostajia?...Tämä tahtia koskeva ongelma on jota monet elokuvantekijät palaavat korjaamaan (mutta luultavasti vain videon kuvalaadun tasolla) heidän elokuviensa video ja DVD julkistamista varten. Vie surutta 94 minuuttisesi 84 minuuttiin, et luultavasti leikkaa elokuvasi ydintä pois. Me teimme näin sekä *White Angelin* että *Urban Ghost Storyn* kanssa (ja onneksi *UGS:ta* tehdessä meillä oli mahdollisuus hankkia lisää jälkituotantoa, jotta saimme nämä leikkaukset aikaan ennen sitoutumista 35mm elokuvalevitykseen). Molemmissa tapauksissa uuden työn jälki oli upeata ja elokuvien taso kohentui huomattavasti].

[jatkuu sivulta 377]

Kun palaat elokuvan ääreen, katselet sitä jälleen tuorein silmin, paljon enemmän kuin yleisösi tulee sitä katsomaan ensi kertaa. Sinun pitää karsia kaikki toimimattomat kohtaukset/otokset, joihin sinulla ei ole juuri muuta kuin tunnesiteitä. Ohjaajien tarkkaavaisuus usein pettää kun kyse on henkilöahmalle erityisestä tai 'kauniista' hetkestä. On vain kaikkien eduksi, että tarina kerrotaan parhaalla ja lyhyimmällä mahdollisella tavalla. Joitain lopullista hienosäätöä tapahtuu vielä, ehkäpä myös uusia näytäntöjä. Päätät ehkä näyttää elokuvan 'epävirallisesti' joillekin alan ihmisille. Pian tämän jälkeen, kuitenkin, kuva 'lukitaan'.

Elokuva siirtyy nyt vähemmän luovalle tasolle, jossa kuva mukautetaan korkean teknisen standardin mukaiseksi, siihen lisätään alku – ja lopputekstit, efektit ja ääniraidat, jotka miksaataan.

Leikkaajan luova rooli on nyt saatettu päätökseen. Hän voi hyvin jättää projektin, antaen muiden jatkaa ääniraitojen leikkauksesta ja miksausesta, kuvan on-line editointiin(jos kuvattiin videolle) tai negatiivileikkaukseen ja kopiointiprosessiin (jos kuvattiin elokuvalle), telecineen, värienmäärittelyyn jne. Jos leikkaaja voidaan taivutella jäämään vielä hetkeksi, niin siitä koituu suuri hyöty (jollat itse hallitse jälkituotantoa). Muutoin saatat tarvita jonkun, tai joutua itse, jälkituotantoa valvomaan. Editioijat ovat elementissään leikatessaan kuvaa ja ääntä, etkä itse tule järin innostumaan näistä viime hetken teknisistä komplikaatioista.

[kuvateksti

Jossain vaiheessa tulet tarvitsemaan trailerin. Mikset siis jo nyt elokuvaa tuntevan leikkaajasi kanssa? Hän tulee vstustelemaan, selittäen olevansa liian lähellä materiaalia ja olevansa uupunut, etteivät he yksinkertaisesti HALUA TEHDA SITÄ!!! Mutta jos jahtaat heitä tarpeeksi kauan, he taipuvat ja tulevat luomaan hyvää, tunnollista jälkeä].
